

LÒNG TRI ÂN CỦA LINH MỤC THỪA SAI

Ngày 18-11-1997, Cha Bernard Maes - Linh Mục người Bỉ - thuộc dòng Khiết Tâm Đức Mẹ (Thừa Sai Scheut) bị bắt cóc tại Cotabato, Nam Phi-luật-tân, lúc đang trên đường đi tới thị trấn Marawi thuộc tỉnh Lanao Del Sur.

Cha Maes bị nhóm cựu du kích quân hồi giáo bắt cóc vì họ không hài lòng với thỏa hiệp hòa bình ký kết với chính quyền Phi-luật-tân hồi năm 1996.

Trước đó ba tuần, một vị thừa sai khác là Cha Desmond Hartford, thuộc dòng thánh Colomban, người Ailen, giám quản Tông Tòa Marawi, cũng bị nhóm phiến quân hồi giáo "Mặt trận quốc gia giải phóng Moro" bắt cóc vì cùng lý do trên. Sau 2 tuần, Cha Hartford được trả tự do. Trong khi Cha Maes được trả tự do ngay sau ba ngày bị giam giữ.

Cha Hartford và Cha Maes được trả tự do nhờ sự thương lượng giữa chính quyền Phi-luật-tân và quân du kích hồi giáo. Nhưng nhất là, nhờ tình liên đới và lời cầu nguyện của không biết bao nhiêu người. Chính Cha Bernard Maes kể lại diễn tiến cuộc bắt cóc và tâm tình tri ân của Cha đối với THIÊN CHÚA và tất cả những ai cộng tác vào việc giải phóng Cha.

Sau một ngày đàng, chúng tôi tiến lên chóp đỉnh ngọn đồi có cây cối um tùm. Chỗ núp ẩn thật thô sơ gồm mấy tấm gỗ để tránh ẩm ướt và vài tấm tôn cũ kỹ che mưa. Chỉ có vậy. Sau khi ăn uống sơ sài, chúng tôi nằm xuống tấm gỗ nghỉ đêm. 8 người đàn ông chen chúc trên một diện tích 3 mét vuông. Trời tối om. Vừa lim dim đôi mắt, tôi nghe có tiếng động và tiếng nói thì thầm. Tôi mở mắt thì cùng lúc ấy, tôi cảm thấy ai đó đắp lên người tôi một tấm chăn và một chiếc mùng. Cử chỉ bất ngờ gieo vào lòng tôi hơi ấm tình người và nhất là, tâm tình dạt dào yêu thương triu mến. Tôi cảm động thầm nghĩ: "Người ta đang chăm sóc cho mình!" Chính lúc này đây, tôi cảm nhận THIÊN CHÚA hiện diện. Ngài ở cạnh tôi. Ngài đang ở với tôi. Tôi không đơn độc.

Sáng hôm sau, một phiến quân hồi giáo nói với tôi:

- Thừa Cha, chúng tôi xử không đúng đối với Cha. Nhưng không có cách nào khác. Cha có bằng lòng tha thứ cho chúng tôi không? Đối với cá nhân Cha, chúng tôi không hề có tư thù nào cả!

Nói xong, mấy anh phiến quân kể cho tôi nghe về vợ con họ. Một anh mới lập gia đình 5 tuần lễ. Anh mong muốn trở lại gia đình càng sớm càng tốt..

Trong khi chờ đợi kết quả cuộc thương lượng giữa chính phủ Phi-luật-tân và phiến quân hồi giáo, buổi sáng hôm ấy, tôi nằm co quắp dưới chiếc mùng. Vừa được nghỉ ngơi tôi vừa cầu nguyện. Tôi cảm thấy mình gần gũi tất cả những ai đang lo lắng và cầu nguyện cho tôi. Tôi cảm thấy thật bình tĩnh, sáng suốt

và một sức mạnh xâm chiếm trọn người tôi. Một sức mạnh mà tôi chưa từng có bao giờ. Tôi hiểu rằng: sức mạnh này là hoa quả lời cầu nguyện của không biết bao nhiêu là bạn bè. Kinh nghiệm này đối với tôi giống như một phản chiếu gương mặt của THIÊN CHÚA.

Đến chiều, một phiên quân đến bên tôi và nói: "Rất có thể Cha sẽ được trả tự do ngày mai!".. Ngày mai được trả tự do: một niềm vui và hy vọng tràn ngập lòng tôi. Nhưng tôi bỗng tự nhủ: "Chớ vội mừng! Hãy nhớ lại kinh nghiệm của Cha Hartford". Người ta nói với Cha ấy: "Cha có 99% cơ may được trả tự do ngay chính ngày hôm nay!" Nhưng rồi Cha Hartford phải đợi đến 10 ngày sau mới được thả về! Nhớ lại điều đó, tôi tiếp tục chuẩn bị tinh thần để chịu đựng bất ngờ và gian khổ. Trong hoàn cảnh như thế này, tôi rất tiếc vì mình không có cuốn Kinh Thánh bên cạnh. Tôi lặng lẽ lập đi lập lại không ngừng hai tiếng: Abba - Cha ơi! Trong bất lực, tôi chỉ biết hoàn toàn đặt mình trong vòng tay yêu thương quan phòng của THIÊN CHÚA là Cha. Một niềm tin tưởng sâu xa hòa lẫn

với niềm đau của thực tại phũ phàng xâm chiếm tâm hồn tôi.

Cũng chiều hôm ấy, viên chỉ huy nhóm phiên quân hồi giáo đến nơi tôi bị giam giữ. Ông ta đang bị sốt nặng, nên dáng điệu trông thật mệt mỏi. Ông chăm chú nhìn tôi và hỏi: "Cha muốn xuống đồng bằng - tức được trả tự do - ngay bây giờ hay sáng mai?" Phản ứng đầu tiên của tôi là: "Ngay bây giờ và nhanh chừng nào có thể!" Nhưng tôi cảm thấy tội nghiệp ông ta. Tôi hỏi lại: "Trong tình trạng sức khoẻ của ông, ông chọn gì?" Viên chỉ huy trả lời không chút do dự: "Ngày mai".

Sau cùng rồi tôi cũng được trả tự do, sau ba ngày bị giam giữ.

Khi tôi xuống tới đồng bằng và ở giữa người thân quen cũng như người không thân quen, lòng tôi dâng lên niềm vui khôn tả và niềm tri ân khôn cùng. Tôi biết rõ mọi người tha thiết cầu nguyện cho tôi. Tôi cũng biết nhiều người tìm mọi cách để tôi được trả tự do, càng sớm càng tốt. Sau cùng, tôi kinh nghiệm thế nào là lòng từ bi, nhân hậu và trung tín của THIÊN CHÚA, Đấng hằng ở cùng dân của Người.

... "Anh em hãy tìm sức mạnh trong Chúa và trong uy lực toàn năng của Người. Hãy mang toàn bộ binh giáp vũ khí của THIÊN CHÚA, để có thể đứng vững trước những mưu chước của ma quỷ. Vì chúng ta chiến đấu không phải với phàm nhân, nhưng là với những quyền lực thần thiêng, với những bậc thống trị thế giới tối tăm này, với những thần linh quái ác. Bởi đó, anh em hãy nhận lấy toàn bộ binh giáp vũ khí của THIÊN CHÚA; như thế, anh em có thể vận dụng toàn lực để đối phó và đứng vững trong ngày đen tối" (Êphêsô 6,10-13).

("*Chronica CICM*", n.2+3, Mars+Avril/1998).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt